

bliwer den ærede Formand sat fuldstændig ud af Stand til at bevilge en eneste Orlovsbegyæring uden at foretage saadanne Undersøgelser, som indtil dette Dieblif aldrig have fundet Sted. Den ærede Ordfører for Flertallet henviste til Landsstingets Forretningsorden, og han gjorde det med det mærkværdige Talent til at sætte Argumenter paa Hovedet, som man undertiden træffer, naar Folk først ere komne ind paa en feil Opfattelse af et Spørgsmaal. Han sagde nemlig, at da vor Forretningsorden foreskriver, at der skal kræves Samtykke af Thinget til enhver Orlov, som gaar udover 14 Dage, medens Landsstingets Forretningsorden siger, at det er nok at gjøre en Anmeldelse derom, saa følger deraf, at vi skulle stille meget strengere og bestemtere Fordringer i Retning af, hvad der skal dokumenteres for os. Det forekommer mig, at den naturlige og simple Slutning er lige modsat. Thingene ere i det Hele ens stillede i dette Spørgsmaal; deres Medlemmers Forpligtelse til at blive og deltage i Forhandlingerne og Arbejderne og Afstemningerne er den samme; de Hensyn, som skulle berettigge eller ikke berettigge en Orlov, ere i alle Henseender fuldstændig de samme, og det maa fornuftigvis antages, at Bestemmelserne i begge Forretningsordener ere udsprungne af samme Tanke og af det samme Hensyn. Naar derfor Landsstingets Forretningsorden siger, at en simpel Anmeldelse er tilstrækkelig, følger efter min Opfattelse deraf som den naturligste Konsekvens, at Folkethinget heller ikke skal stille andre Fordringer end saadanne, som den Paagjældende kan opfylde uden at indlade sig paa Forklaringer eller uden at nødsage Thinget eller Formanden til Undersøgelser, som ville føre dem langt ind paa et Omraade, hvor de Intet have at gjøre. — Det var den 14de November, at Folkethingetsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds indgav sin Begyæring om Orlov; den blev anmeldt af Formanden den 17de November; den ærede Formands Forslag om at undergive Sagen een Behandling blev vedtaget den 20de November; den 24de November blev Sagen henvist til Forretningsudvalget; den 29de November afgav dette sin Betænkning, og idag

skrive vi den 8de December. Det vil altsaa sige, at, siden den paagjældende Begyæring om Orlov blev indgiven, er der forløbet 24 Dage, over det Halve af den Tid, i hvilken han har beregnet, at hans Fraværelse vil vare. Derom nu Thinget negter denne Orlov, er det muligt, at Underretning derom kan naa ned til Grækenland saa tidlig, at den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 3die Valgkreds kan, naar han reiser rigtig rask, være her hjemme den Dag, paa hvilken de 6 Uger udløbe, for hvilke han ønskede at faae Tilladelse til at være borte, men for hvilken Tid Tilladelsen bliver ham negtet, dog saaledes, at han alligevel uden at have forset sig har været borte i hele Tiden. Det forekommer mig at være et saadant Resultat, at et Folkething, navnlig et „majestættiff“ Folkething, burde holde sig lidt tilbage fra at komme dertil. Det vilde ikke være en Afgjørelse, som er stiftet til at styrke Afgjørelsen for de Beslutninger, der fattes her i Thinget, og jeg lægger her mindre med foregaaende ærede Taleres Vægt paa, at vi savne alle mulige Rettens Midler og Rettens Tvang til at erefvere den Beslutning, hvortil man maatte komme; jeg vil gjerne se det Hele fra et noget høiere Standpunkt. Jeg finder, at Tingens egen Urimelighed indeholder fuldkommen fyldestgjørende Grund for os til ikke at følge Flertallet. Den første Dag, Sagen blev omtalt her i Salen, nemlig den 20de November, yttrede et æret Medlem for Præsto Amt (Frølund), som, hvorvel jeg i mange andre Ting maa være uenig med ham, unegtelig nu og da taler ud af en vis sund Fornuft, at det hele Spørgsmaal var et Spørgsmaal, som alene vedrørte Rigsdagsmanden og hans Vælgere, og at det ikke var Noget, som Thinget skulde blande sig videre ind i. Denne Udtalelse, som idag er bleven gjentagen, har i Virkeligheden fuldkommen truffet Sømmet paa Hovedet. Nu meente vel det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at det Forhold, som bestaar mellem Vælgerne og deres Repræsentant paa Thinget, var en „Kontrakt“. Jeg veed nu ikke, hvad Art Kontrakt han sigtede til, om det er en Leiekontrakt, en Kontrakt om Arbejdsleie, eller hvilke andre